

สำนักงานปศุสัตว์เขต 1 และ 2

ศูนย์บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

การปศุสัตว์ในโรงเรียน หลายๆ คน คงคิดว่าไม่สามารถทำได้จริง เพราะคนส่วนใหญ่ อาจคิดว่า การปศุสัตว์หรือการเลี้ยงสัตว์นั้น สามารถทำได้เฉพาะเกษตรกรที่มีพื้นที่ในการเลี้ยงดู มีเวลาในการดูแลสัตว์และทุนทรัพย์ที่มากพอจึงจะสามารถเลี้ยงได้ แต่ในปัจจุบันการปศุสัตว์ ในโรงเรียนได้เกิดขึ้นแล้วที่โรงเรียนของข้าพเจ้า

โรงเรียนของข้าพเจ้า ชื่อ โรงเรียนวัดพราหมณี ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลสาธิตา อำเภอมือง จังหวัดนครนายก เป็นโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณรับโรงเรียนของข้าพเจ้าเข้าโครงการ เกษตรเพื่ออาหารกลางวัน เมื่อปี พ.ศ.2533 และพระองค์ทรงเสด็จเยี่ยม ทอดพระเนตรกิจกรรม ของโครงการตามพระราชดำริของโรงเรียน เมื่อปี พ.ศ.2538 ซึ่งหนึ่งในโครงการตามพระราชดำริ คือ โครงการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นโครงการที่ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ร่วมรับผิดชอบ ข้าพเจ้าได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนๆ และครูที่ปรึกษาแต่งตั้งให้เป็นผู้จัดการกลุ่มกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ซึ่งกิจกรรม กลุ่มการเลี้ยงไก่ไข่ของข้าพเจ้ามีระบบบริหารการจัดการ คือ มีผู้จัดการเป็นผู้นำกลุ่มกิจกรรม มีรองผู้จัดการ เลขานุการ เภสัชกร และเหล่าสมาชิก ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะ สมาชิกจะมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเลี้ยงไก่ไข่เป็นประจำ ส่วนผู้จัดการและรองผู้จัดการจะมีหน้าที่ ควบคุมดูแลให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลการเลี้ยงไก่ไข่ ในทุกๆ เดือน พวกเราจะมีการประชุม สมาชิก เพื่อซักถามปัญหาในการเลี้ยง หากเกิดปัญหาขึ้น นำปัญหาดังกล่าวแจ้งครูที่ปรึกษาต่อไป ปัจจุบันกลุ่มกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ของเรามีทุนในการดำเนินการแล้ว ประมาณ 60,000 บาท ซึ่งเราสามารถเลี้ยงตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยงบประมาณจากที่อื่น ที่น่าดีใจมากที่สุดคือ ในแต่ละเดือนจะมีผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน และกลุ่มของผู้ปกครองที่ได้ดูงานจากโครงการ การเลี้ยงไก่ไข่ของโรงเรียนนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพเลี้ยงไก่ไข่ไม่ต่ำกว่า 15 หลังคาเรือน ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนจึงได้ตั้งกลุ่มเลี้ยงไก่ไข่ของเราเป็นศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ในโรงเรียน พวกเรามีความภาคภูมิใจมาก ที่ศูนย์การเรียนรู้การเลี้ยงไก่ไข่ของเราเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองและ ชุมชน สามารถสร้างอาชีพให้กับผู้ปกครองได้ นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังได้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วม ในศูนย์บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ เกิดทักษะในการเลี้ยงไก่ไข่ สามารถเลี้ยงที่บ้านได้ มีไข่ไก่ไว้รับประทานเสริมคุณค่าทางอาหารทุกวัน อีกทั้งยังได้ค่าแรงจากการปฏิบัติงานอีกด้วย

ข้าพเจ้าคิดว่าศูนย์บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ของโรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีความยั่งยืน สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ว่าพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี สามารถสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงเลี้ยงตนเองได้ มีเงินทุนสำรองอย่างพอเพียง มีการบริหารจัดการที่ดี และเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป

เด็กชายภูมิภักดี บุญมา อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดพราหมณี อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

เด็กชายวุฒิ หมอวัง อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนร่วมจิตประสาท อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

เจ็ดชั้นตอนครูสอนตอนเป็นเด็ก	ผมยังเล็กเด็กน้อยไร่เดียวসা
เจ็ดชั้นตอนทีปศุสัตว์นั้นสอนมา	ไม่รู้ว่ามื่อไร่ในชั้นตอน
เมื่อโตมาเติบโตใหญ่ผมเริ่มรู้	สิ่งทีครูมุ่งหวังคอยพรวาสอน
ล้าง ฉีด ตรวจ ทั้งขุนไม่แคลนคลอน	อีกชั้นตอนซึ่งขายออมทำบัญชี

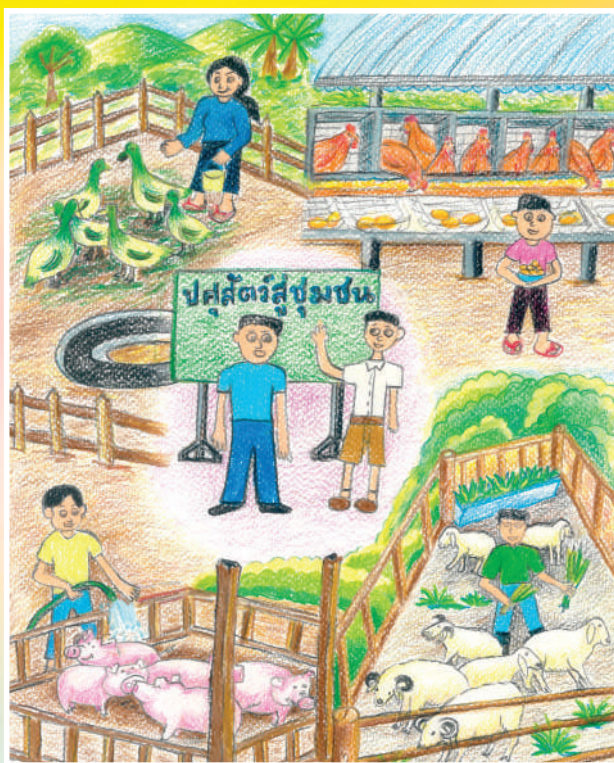
สวัสดิ์ครับผมซื้อเด็กชายพิชานันท์ ผิวงาม ผมกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมจิตประสาธ โรงเรียนของผมอยู่ในโครงการ “ด้วยรักและห่วงใย” ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผมจึงสมัครเข้าโครงการกลุ่มยุวเกษตรกรของโรงเรียนในส่วนของปศุสัตว์

ผมเป็นนักเรียนคนหนึ่งทีสนใจเรื่องปศุสัตว์มาก เพราะผมชอบและมีความสุขทุกครั้งที่ได้เลี้ยงสัตว์ คุณครูเคยให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ผมตั้งแต่ผมอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งคุณครูจะพาไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ทีโรงเรียนเลี้ยงสัตว์ทุกครั้ง โดยในทุกๆ ปี จะมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดปทุมธานีมาให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ต่างๆ เช่น เป็ด ไก่ วัว แพะ เป็นต้น และจะคอยดูแลให้การสนับสนุนในการเลี้ยงสัตว์เสมอ โรงเรียนของผมมีสภาพแวดล้อมทีเหมาะสมกับการเลี้ยงไก่เนื้อและไก่ไข่ เพราะมีโรงเรียนเลี้ยงสัตว์บนบ่อปลา โดยจะสลับกันไปตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม และในทุกๆ วัน ผมและเพื่อนๆ เราจะเข้าไปดูแลไก่ให้อาหารและน้ำ ทั้งเช้าและเย็น ทีโรงเรียนของผมนจะมีแหล่งเรียนรู้สัตว์ปีกคือ “เล้าไก่” ผมเคยถ่ายทอดความรู้ทีได้รับให้กับเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ผู้ปกครองและแขกทีมาเยี่ยมชมศูนย์บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของผม ผมจะย้ำเสมอว่า การดูแลไก่นั้น ดูแลไม่ยากเพียงใส่ใจและทำตาม 7 ขั้นตอน คือ “ล้าง-ฉีด-ตรวจ-ขุน-ซัง-ขาย-ออม” ล้าง คือ การล้างทำความสะอาด เล้าไก่ให้สะอาด ฉีด คือ การฉีดพ่นยาฆ่าเชื้อในโรงเรียนและการฉีดวัคซีนให้ไก่ ตรวจ คือ การตรวจสอบความแข็งแรงของสัตว์ ถ้าพบโรคต้องแยกสัตว์ออกจากกัน เพื่อป้องกันการระบาดของโรค ขุน คือ การให้อาหารและให้น้ำอย่างเพียงพอต่อความต้องการของสัตว์และให้อาหารเสริม คือ ถั่วฟลอร์เกรซและหญ้านาเปียร์ ทีปลูกไว้รอบบ่อปลามา सबเป็นชั้นเล็กๆ ผสมกับอาหารเม็ด ซัง คือ การซังน้ำหนักตัวของสัตว์เพื่อพร้อมสำหรับการขาย ขาย คือ การจำหน่ายให้กับโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน เมื่อเหลือจากการส่งเข้าโครงการก็นำไปขายให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ออม คือ การจัดทำบัญชีฟาร์ม โดยมีผมและเพื่อนๆ เป็นผู้จัดทำ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของคุณครู และทีสำคัญไ้จะชอบกินน้ำทีเป็นแบบหยด ซึ่งจะแขวนไว้บริเวณทีมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ถ้าวันไหนอากาศร้อนมากผมก็จะเปิดพัดลมช่วยให้ไก่สดชื่น และเมื่อเลี้ยงไก่เสร็จผมจะไม่ลืมเปิดวิทยุเลือกเพลงเพราะให้ไก่ฟัง ถ้าเป็นไก่ไข่ ไก่ก็จะไข่ตก ถ้าเป็นไก่เนื้อ ไก่ก็จะแข็งแรง อ้วนท้วน สมบูรณ์ น้ำหนักมาก พอช่วงใกล้ปิดเทอมผมและเพื่อนๆ ก็จะเป็นผู้ให้ความรู้ อีกครั้งหนึ่ง เพราะโรงเรียนจะทำการปลดไก่ คือ การนำไก่แจกให้กับนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนนำไปเลี้ยงที่บ้าน เป็นอาหารสำหรับครอบครัว ผู้ปกครองและชุมชนพึงพอใจกับกิจกรรมปศุสัตว์ของโรงเรียนผมมาก

ผมดีใจและภูมิใจมากที่ได้เรียนอยู่โรงเรียนร่วมจิตประสาท ผมและเด็กๆ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงประทานความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ต่อเด็กๆ ในถิ่นทุรกันดาร ผมได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้จริง โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพ่อหลวง รัชกาลที่ 9 เป็นแนวทางในการทำงาน และผมขอสัญญาว่า “ผมจะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และประเทศชาติต่อไป

เด็กชายพิชานนท์ ผิวงาม อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนร่วมจิตประสาท อำเภอคำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

เด็กชายภูมิภักดี บุญมา อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดพรหมณี อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

ศูนย์บริการเชิงนุ้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

ปศุสัตว์ในโรงเรียนมีค่าหลาย
เลี้ยงไก่ไข่ไก่เนื้อคอยเผ้าดู
ให้อาหารสองเวลาตามหน้าที่
ได้กินดี อยู่ดี ไปด้วยกัน

เด็กหญิงเด็กชายรับโอกาสการเรียนรู้
เราอุมชูห่วงใยทุกวัน
ทุกคนมีส่วนร่วมไม่เหิน
ต่างสุขสันต์ตามวิถีที่พอเพียง

การเลี้ยงไก่ไข่ และไก่เนื้อในโรงเรียนของข้าพเจ้า ได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมจากกรมปศุสัตว์ มาสร้างโรงเรียน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการเลี้ยงไก่ จัดซื้อพันธุ์ไก่ไข่ ไก่เนื้อและอาหารไก่ ซึ่งอาหารไก่จะให้ตลอดการเลี้ยงแต่ละรุ่น เจ้าหน้าที่จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอได้มาอบรมให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงไก่กับครู นักเรียน ภารโรงและผู้ปกครองที่มีความสนใจ ซึ่งกิจกรรมนี้ฝึกให้นักเรียนมีประสบการณ์ตรง ปฏิบัติจริงทั้งการให้น้ำให้อาหาร ดูแลจัดการโรงเรียน ดูสีของหงอนไกว่าป่วยหรือไม่ป่วย เผ้าดูการเจริญเติบโตทุกวัน และถ้ายังไม่ออกไข่อาจจะตีไข่และภูมิใจในผลงานของเรา ไก่ไข่และไก่เนื้อเมื่อได้ผลผลิต เราจะนำไปจำหน่ายให้กับสหกรณ์นักเรียนเพื่อเข้าโครงการอาหารกลางวัน ทำให้ข้าพเจ้า มีความรู้เกี่ยวกับการทำบัญชีรับจ่าย ถ้าไก่มีมากก็จะวางขายที่ซุ้มร้านขายผักของโรงเรียน ส่วนไก่เนื้อนอกจากจะรับประทานเนื้อของมันแล้ว ก็จะมีการสอนการแปรรูปผลผลิตโดยคุณครู เป็นลูกชิ้นไก่แดง เพื่อความหลากหลายของอาหารนักเรียนจะเกิดองค์ความรู้จากการได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ขยายผลที่บ้านของนักเรียนและผู้ปกครองที่สนใจในการเลี้ยงไก่ ไม่ว่าจะเป็นไก่ไข่ไก่เนื้อ ก็สามารถที่จะไปต่อยอดเพื่อธุรกิจในครอบครัวได้

โรงเรียนก็ถือเป็นได้ขั้นที่หนึ่ง ที่จะเป็นศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ที่จะนำไปสู่การส่งเสริมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน เป็นการสร้างโอกาสการเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ ทำให้โรงเรียนและตัวข้าพเจ้าสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ชุมชนสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพ มีรายได้เสริม มีเจตคติที่ดีต่อการเลี้ยงสัตว์ มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรรม ตามวิถีชีวิตอย่างพอเพียง

เด็กหญิงรองมี พุทธิพงษ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสิริวิจิตรวิทยาการ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

เด็กหญิงอมรศิริ อรรถารักษ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดสุทธธรรมาราม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

สำนักงานปศุสัตว์เขต 3

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

โรงเรียนของข้าพเจ้า เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ทุรกันดาร และห่างไกลจากความเจริญทางด้านวัตถุเป็นอย่างมาก เป็นโรงเรียนที่อยู่ในความอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนของข้าพเจ้า มีชื่อว่า โรงเรียนตำราวดตระเวนชายแดนบ้านปากลา ตำบลนาโพธิ์กลาง อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี และเป็นอย่างที่ทราบโดยทั่วกันว่า โรงเรียนของเรานั้นจะเน้นเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เน้นด้านการดำรงชีพและการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โรงเรียนของข้าพเจ้าจึงมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนให้สามารถใช้ชีวิต และเอาตัวรอดในสังคมได้อย่างมีความสุข

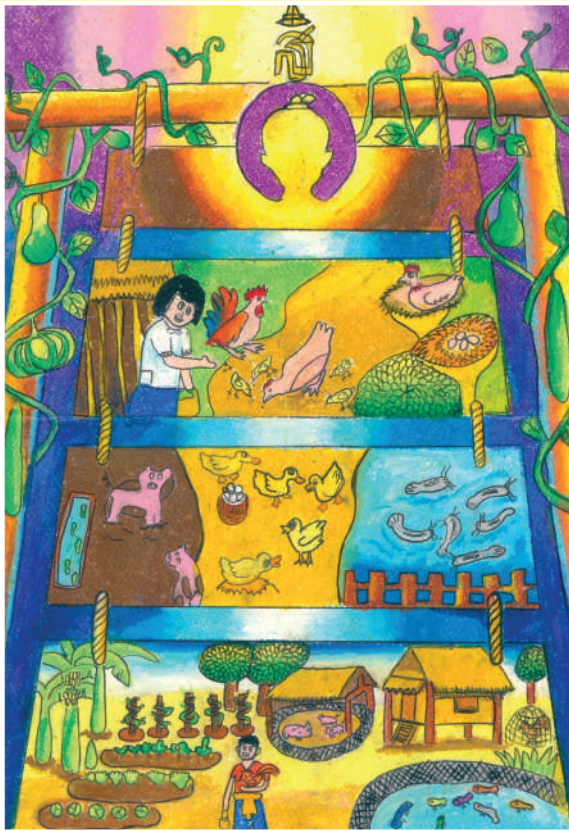
ถ้ากล่าวถึงศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้านั้น ภาพที่ข้าพเจ้าเห็นตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียนคือ การเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงหมูและการเลี้ยงปลา ซึ่งแต่ละชั้นจะมีหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกันไป สิ่งที่ข้าพเจ้าเคยทำและทำงานเป็นกิจวัตรประจำวันไปแล้ว คือการเก็บไข่โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก การเลี้ยงไก่ไข่เพื่อเอาไข่มาทำเป็นอาหารกลางวันนั้นจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นสำหรับพวกเราเป็นอย่างมาก

ในแต่ละวันที่เข้าไปเก็บไข่ไก่นั้น จะต้องมีการสังเกตแม่ไก่อยู่เสมอ หากพบว่ามีความผิดปกติ หรือไก่มีอาการผิดปกติไปจากเดิม ก็จะมีการแจ้งครูผู้รับผิดชอบและมีการให้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่จากสำนักงานปศุสัตว์ ที่จะเข้ามาให้คำแนะนำในการเลี้ยงดูอย่างถูกวิธี นอกจากไข่ไก่แล้ว ยังมีหมูที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยเป็นอย่างมาก เมื่อถึงเวลาให้อาหาร นักเรียนและครูที่รับผิดชอบจะไปให้อาหารพร้อมกัน และมีการสังเกตหมูในทุกๆ วัน ว่ามีการเปลี่ยนแปลง หรือมีความผิดปกติหรือไม่ ถ้าพบว่ามีความผิดปกติก็จะมีการแจ้งศูนย์บริการปศุสัตว์เพื่อขอคำแนะนำ จึงเป็นการแก้ปัญหาแบบฉับพลันได้ดี และสุดท้ายคือ การเลี้ยงปลา ปลาถือเป็นองค์ประกอบในการนำมาทำอาหารกลางวันของนักเรียนในโรงเรียน การสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลง และความผิดปกติของปลาที่เลี้ยง จึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าต้องทำ หากพบว่ามีความผิดปกติ เช่น ปลามีขนาดเล็ก ปลาไม่กินอาหาร ปลามีแผลตามลำตัว เป็นต้น ก็จะมีการแจ้งครูผู้รับผิดชอบเพื่อขอคำแนะนำในการเลี้ยงปลาอย่างถูกวิธีจากศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียน ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า การมีศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์เป็นเรื่องที่ดีและจำเป็นต่อพวกเราเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยระยะทางที่ห่างไกลจากความเจริญ และปัจจัยที่เป็นปัญหาหลายๆ ด้านอาจทำให้เราสามารถแก้ปัญหาได้ช้ากว่าปกติ แต่การมีศูนย์บริการเรียนรู้ปศุสัตว์ในโรงเรียนจึงเป็นการแก้ปัญหาที่ดี ได้ผล และรวดเร็วที่สุด

หากจะกล่าวว่าโรงเรียนของข้าพเจ้านั้น ห่างไกลจากความเป็นอยู่ในเมืองนั้นก็เป็นเรื่องจริงที่ข้าพเจ้าไม่อาจแก้ไขได้ แต่สิ่งที่โรงเรียนของข้าพเจ้ามีเช่นเดียวกับโรงเรียนในเมือง คือ การมีศูนย์บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนที่ดีและมีคุณภาพ ข้าพเจ้าเชื่อว่า ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด

ห่างไกลความเจริญทางด้านวัตถุนิยมมากเท่าไร นั่นไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญคือการสร้างคุณภาพให้โรงเรียนของตนเอง และข้าพเจ้ามั่นใจว่าโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปากลาของข้าพเจ้านั้น ดีและมีระบบบริการที่มีประสิทธิภาพในทุกๆ ด้านเทียบเท่ากับโรงเรียนอื่นๆ แน่แน่นอน

เด็กหญิงสุพัตรา คงทน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปากลา อำเภอวังเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

เด็กชายนันทกร คำดี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปากลา อำเภอวังเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ปศุสัตว์ดีเด่นในโรงเรียนของฉัน

โครงการพระราชดำริ กิจกรรมปศุสัตว์ของฉันได้ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ส่งเสริมให้มีการเกษตรปลูกผัก เลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู มีอื่นๆ อีกมากมาย เพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้มีกินมีใช้ และเป็นอาหารกลางวันให้กับโรงเรียน ถ้าเป็นการเลี้ยงไก่ไข่ไปขาย หรือว่าเอาไปทำอาหารให้กับน้องๆ หน้าที่ของฉันคือรับผิดชอบเลี้ยงไก่ และปลูกผัก ฉันดูแลเป็นอย่างดี การที่ฉันปลูกผักฉันจะเอาปุ๋ยที่หมักทำมาทำแบบอย่างที่บ้านของฉัน ฉันจึงมีร่างกายแข็งแรงเพราะกินแต่ผักปลอดสารพิษ ในอนาคตฉันจะทำปศุสัตว์เช่นการเลี้ยงไก่ไข่ และเลี้ยงปลาตก ปลาในเลี้ยงในบ่อดินและบ่อซีเมนต์ การที่เราทำการเกษตรที่คุ้นเคยมอบหมายให้ ฉันรู้สึกได้ว่าตัวเองเริ่มมีประสบการณ์ ในการทำการเกษตรในแปลงผักที่โรงเรียนของฉันได้ปลูก ผักบุ้ง ผักกวางตุ้ง ต้นหอมและมะเขือเทศ ทุกเช้าและทุกเย็นฉันก็จะไปรดน้ำผัก ในเวลาต่อไปก็ได้ผักไข่ออกมา ฉันจึงเก็บไข่ไปขายที่ชุมชนมีชาวบ้านมาซื้อกันเต็ม พอฉันขายไข่หมดฉันก็นำเงินมาให้คุณครู คุณครูก็ให้เงินค่าตอบแทนที่ขายไข่ได้ ฉันดีใจมากฉันได้หาเงินด้วยตนเอง และฉันได้รับผิดชอบไข่ไก่ ฉันให้อาหารไก่ไข่วันเช้าและตอนเย็น พอตอนเย็นฉันก็เก็บไข่ไก่ ฉันให้อาหารไก่ตอนเย็นฉันก็เก็บไข่และล้างอุจจาระไก่ ฉันก็ทำอย่างเต็มที่เพราะฉันไม่เคยเหนื่อย ฉันชอบงานที่ครูให้รับผิดชอบ ฉันจะสู้เพื่อโครงการนี้อย่างยั่งยืน และฉันภูมิใจมากที่ได้ทำงานโครงการเศรษฐกิจพอเพียงและฉันจะมุ่งมั่นต่อไปไม่ให้เสียโอกาส เพื่อให้ธรรมชาติมีความสมดุลและอนุชนรุ่นหลังได้มีทรัพยากรใช้ต่ออย่างยั่งยืน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ความสำคัญเรื่องอาหารกลางวันอย่างยั่งยืนได้มากที่สุด มีศักยภาพในการสร้างแหล่งอาหารที่มีคุณภาพตามหลักโภชนาการครบถ้วนขึ้นในพื้นที่โรงเรียน อันได้แก่ ผลผลิตทางการเกษตรการดำเนินการจึงเพื่อให้นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอเหมาะสมต่อความต้องการของร่างกายและมีสุขภาพอนามัยที่ดี ตลอดจนเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านโภชนาการและด้านการเกษตรกรรมให้นักเรียน ผู้ปกครอง รวมทั้งชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ ถูกหลักโภชนาการมีสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร

ฉันสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้ให้โอกาส ได้ให้ความรู้ ให้ทักษะชีวิต และให้ชุมชน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้ดีขึ้นและยั่งยืน เพราะกิจกรรมปศุสัตว์ดี มีประโยชน์สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับครอบครัว พออยู่พอกิน อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เด็กหญิงศุทธิกาณ์ เทพทอง

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านจำปาเปาะ อำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์

เด็กหญิงชนนภรณ์ เข้มเพชร อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนศรีสวัสดิ์ อำเภอเจียงนกทา จังหวัดสกลนคร

ปศุสัตว์ในโรงเรียนของฉัน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านศรีสวัสดิ์ (เฮงเคิล ประเทศไทย อุบลราชธานี) ได้รับการสนับสนุนจากปศุสัตว์จังหวัด, ปศุสัตว์อำเภอ มูลนิธิชัยพัฒนา เจริญโภคภัณฑ์ ไร่รับเมื่อ 4 กรกฎาคม พ.ศ.2560 จำนวน 150 ตัว ปัจจุบันมี 143 ตัว เป็ดมี 5 ตัว หมูแม่พันธุ์ 3 ตัว ลูก 2 ตัว ปลา 2 บ่อ (บ่อดินและบ่อซีเมนต์)

ศูนย์บริการในโรงเรียนของฉันก็คือ การบอกคำแนะนำให้กับชุมชนที่มาหาความรู้ วันหนึ่งมีคนมาเยี่ยมโรงเรียนของฉัน และถามว่า การให้บริการชุมชนต้องบริการอย่างไร ฉันตอบว่า ไก่ไข่สามารถผลิตไข่ได้วันละ 1 ฟองต่อตัว การให้อาหารเฉลี่ยตัวละประมาณ 130 กรัมต่อตัวต่อวัน เป็ดเทศผลิตเนื้อสามารถนำไปเป็นอาหารหรือจำหน่ายได้ การให้อาหารเฉลี่ยตัวละ 200 กรัมต่อตัวต่อวัน หมูผลิตเนื้อเพื่อเป็นอาหารและจำหน่าย การให้อาหารเฉลี่ยตัวละ 5 กิโลกรัมต่อตัวต่อวัน ปลาผลิตเนื้อเพื่อนำเป็นอาหารและจำหน่ายได้เหมือนกัน การให้อาหาร 500 กรัม บ่อละไม่เกิน 250 ตัว กบ การให้อาหารตัวละ 1 กำมือ ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ของโรงเรียนนับว่าเป็นศูนย์ฯ การเรียนรู้ในการดำเนินการปฏิบัติของคนในชุมชน

การเป็นศูนย์เรียนรู้ด้านปศุสัตว์ ถือว่า ต้องมีข้อมูลในเรื่องต่างๆ จึงสามารถนำพาชุมชนได้มีการพึ่งพาตนเอง เป็นการตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่จะให้โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และชุมชนได้พึ่งตนเอง

เด็กหญิงรุ่งนภา เจริญสว่าง อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนศรีสวัสดิ์ อำเภอเจียงนากา จังหวัดสงขลา

เด็กหญิงปราง ทวี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหนองใหญ่ อำเภอทับทิมสยาม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานปศุสัตว์เขต 4

ศูนย์บริการเชิงรุกด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

ดิฉันเรียนที่โรงเรียน ตชด.บ้านหนองตู๋ ที่โรงเรียนของดิฉันมีการให้บริการการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนหลายๆ ด้านด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นความรู้เรื่องการเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงไก่เนื้อ และอื่นๆ อีกมากมาย

การให้บริการด้านความรู้ที่โรงเรียนจะจัดทำเป็นฐานการเรียนรู้มีการนำป้ายนิเทศเกี่ยวกับความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์มาติดไว้ให้กับผู้ที่ต้องการศึกษา หากชุมชนต้องการมาศึกษาดูงานเราก็จะมีตัวแทนนักเรียนคอยให้บริการด้านความรู้ และด้านเอกสารต่างๆ จากนั้นเราก็จะพาเยี่ยมชมกิจกรรมปศุสัตว์ของเรา โดยเริ่มจากกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ กิจกรรมการเลี้ยงไก่เนื้อ กิจกรรมการเลี้ยงเป็ดเทศ กิจกรรมการเลี้ยงสุกร กิจกรรมการเลี้ยงไก่ดำภูพานและกิจกรรมการเลี้ยงไก่แบบปล่อยลานโดยกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ จะมีนักเรียน ที่ดูแลกิจกรรมเป็นผู้อธิบายให้ความรู้กับผู้สนใจ และมีคุณครูเป็นที่ปรึกษา คอยให้ความรู้เพิ่มเติม และโรงเรียนของเรายังมีการให้ความรู้ทางช่องทางอื่นๆ อีก เช่น ทางกลุ่มไลน์

การให้บริการด้านความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียน ตชด. บ้านหนองตู๋นั้นมีการจัดให้บริการทั้งชุมชน หน่วยงานและกับทุกคนที่สนใจรับบริการไม่จำเป็นการให้บริการทางโทรศัพท์หรือมาศึกษาด้วยตนเองทางโรงเรียนของเรายินดีต้อนรับท่านเสมอ

เพียงแค่ว่าท่าน แวะมา จะได้รู้
คณะครู พร้อมต้อนรับท่านทั้งหลาย
มีข้อมูล และกิจกรรมอย่างมากมาย
เตรียมไว้ให้ ท่านมาใช้บริการ

เด็กหญิงปัทมา พันศรี อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหนองตู๋ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

เด็กหญิงสุภาภรณ์ ขันดี อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านหนองดู่ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

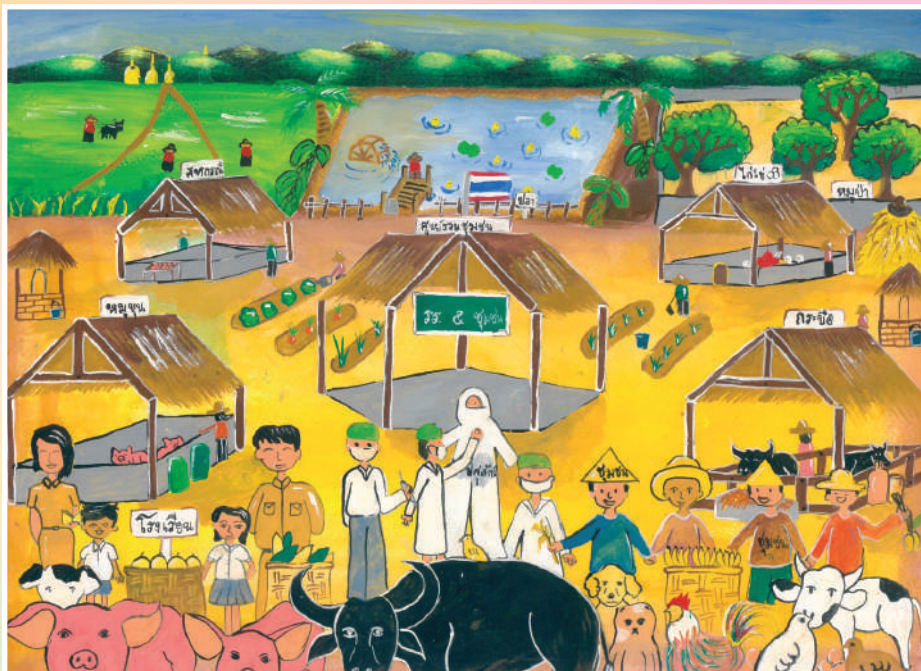
ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนท้าวเจ้า

ในโรงเรียนมีการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์และนำผลผลิตที่ได้ไปประกอบอาหารกลางวันให้กับนักเรียนได้รับประทานมีคุณครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปศุสัตว์มาให้ความรู้ในการเลี้ยงสัตว์ตลอดจนนักเรียนได้มีส่วนรับผิดชอบในการเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียน

ในโรงเรียนมีการเลี้ยงไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง เป็ด และห่าน มีนักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบในการเลี้ยงสัตว์ คอยให้น้ำให้อาหารและทำความสะอาดคอกโดยมีคุณครูให้คำแนะนำและคำปรึกษาซึ่งจะมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาเรียนรู้ศึกษาดูงานตลอดจนมีเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ต่างๆ ที่เราเลี้ยงดู ส่วนผลผลิตที่ได้จะนำมาประกอบเลี้ยงอาหารกลางวันถ้ามีผลผลิตมากทางโรงเรียนก็จะนำมาแปรรูป เช่น ไข่เป็ดนำมาทำเป็นไข่เค็มและผลผลิตบางส่วนก็จะนำไปขายสู่ชุมชนตลอดจนพันธุ์สัตว์ได้มีการขยายเข้าสู่ชุมชนให้ผู้ปกครองนำเอาไปเลี้ยงเพื่อเป็นอาหารให้กับครอบครัว เช่น ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ ส่วนมูลเป็ด มูลไก่ ทางโรงเรียนก็นำไปเป็นปุ๋ยใส่ในแปลงผักและต้นไม้ เพื่อให้ต้นพืชเจริญเติบโตสามารถนำไปรับประทานอย่างปลอดภัย

จากการเลี้ยงสัตว์ทำให้นักเรียนได้มีอาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการส่งผลให้นักเรียนมีสุขภาพแข็งแรงมีน้ำหนักส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานและนักเรียนสามารถนำความรู้จากปฏิบัติงานจริงในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

เด็กหญิงเบญญาภา จำปาอ่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนฮิลมาร์ฟาเบิด อำเภอปากชม จังหวัดเลย

นางสาวนันทพร บุราณเดช อายุ 15 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเจ็ญก่องนโณสมบูรณ อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

ศูนย์บริการเชิงนวัตน์ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

โรงเรียนคือสถานศึกษาสำหรับอบรมบ่มนิสัยให้เด็กและเยาวชนมีความรู้พื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือ ประกอบอาชีพ โรงเรียนในประเทศของเราหลายแห่งยังมีปัญหาในเรื่องของบุคลากร วัสดุครุภัณฑ์ตลอดถึง เรื่องงบประมาณ อาคารสถานที่ ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรม โรงเรียนหลายแห่งโชคดีที่มีบุคคล องค์กร หน่วยงานหรือบริษัทห้างร้านให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ทำให้สภาพแวดล้อมของแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนที่โชคดีหลายชั้น เบื้องต้นแต่รัฐบาลให้เป็นโรงเรียนขยายโอกาส เป็นโรงเรียนต้นแบบหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน เป็นโรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นโรงเรียนในโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนมีพื้นที่กว้างใหญ่สามารถดำเนินกิจกรรมโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันได้หลากหลาย ทั้งด้านการประมง การปลูกพืช และการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะในด้านการปศุสัตว์นั้น โรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องโดยมีคุณครูและนักเรียนแบ่งกลุ่มกันรับผิดชอบตามความสนใจ เช่น กลุ่มเลี้ยงเป็ด ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง กลุ่มเลี้ยงหมูขุน หมูป่า และกลุ่มเลี้ยงโค นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการต่างๆ ทั้งการเลี้ยงดู การเลือกชนิดพันธุ์ การผสมพันธุ์ ตลอดจนการควบคุมป้องกันโรค แม้การเลี้ยงสัตว์บางชนิดในโรงเรียนของเราจะไม่ครบวงจร เช่น ไก่ไข่หรือหมูขุน เพราะเราซื้อไก่กระหวง ลูกหมูที่มีอายุ 40-50 วัน แล้วมาเลี้ยงก็ตาม แต่ละกิจกรรมที่ทำนี้ก็ได้ประโยชน์คุ้มค่าไม่เสี่ยงต่อการขาดทุน สามารถเลี้ยงได้หลายรุ่น สร้างรายได้และนักเรียนได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพ นอกจากนักเรียนในกลุ่มจะได้รับความรู้ มีทักษะที่เกิดจากการปฏิบัติจริงแล้ว การเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียนของเรา ยังเป็นศูนย์บริการหรือเป็นแหล่งเรียนรู้แก่นักเรียน ชุมชน บุคคลอื่นๆ ที่สนใจอีกด้วย

กิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งก็เพราะมีครูมีนักเรียนที่มีความรักสัตว์ ละเอียดรอบคอบ รับผิดชอบ สุจริต และมีความขยันหมั่นเพียร โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่เข้มแข็ง มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานปศุสัตว์โดยตรงมาให้ความรู้ ข้อเสนอแนะต่างๆ และที่สำคัญยิ่งเหนือสิ่งอื่นใด โรงเรียนได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ผู้เป็นประหนึ่งเทพแห่งความศักดิ์สิทธิ์พระราชทานความสุขสำเร็จในชีวิตได้ทุกประการ

นางสาวติรณา พันโกฏี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเล็งก่อนนิคมบุรณ อำเภอลำปาง จังหวัดอุดรธานี

เด็กหญิงพิมลพรรณ ทูลไชย อายุ 12 ปี
โรงเรียนบ้านบ่อนทรายบุรีอุทิศ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

สำนักงานปศุสัตว์เขต 5

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

โรงเรียนของหนู ใครเลี้ยงสัตว์ มีหลายชนิด สัตว์พวกนี้เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนเป็นอย่างมาก หนูได้เรียนรู้การเลี้ยงสัตว์ การให้อาหาร การดูแลสัตว์ทุกชนิดที่อยู่ในโรงเรียน เช่น ไก่พันธุ์ ปลา เป็ด หมู แกะ เป็นต้น กรมปศุสัตว์ได้มาสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับสัตว์ หนูเรียนรู้เรื่องสัตว์ เนื้อสัตว์บางส่วนซึ่งจำหน่ายให้กับสหกรณ์ สหกรณ์ขายให้ชาวบ้านบ้าง โครงการปศุสัตว์ได้ทำให้หนูรู้จักสิ่งต่างๆ มากมาย

โครงการปศุสัตว์ในโรงเรียนไขไก่ที่นำมาจากไก่ป่าไปขายให้สหกรณ์ของโรงเรียนในวันหนึ่งฟักไข่ได้วันละ 45 ฟอง บางวันเป็นอาหารกลางวันของนักเรียน สัตว์ทุกชนิดที่อยู่ในโรงเรียนของหนูโครงการปศุสัตว์นี้ทำให้รู้เรื่องสัตว์ เช่น การดูแลเอาใจใส่ ถ้าซื้อในเมืองจะทำให้เสียค่าเดินทาง เสียค่าเวลาทำงาน ฐานการเรียนรู้ การเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ ได้รู้ถิ่นกำเนิด ลักษณะประจำพันธุ์ ลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจ ขี้หมู ขี้ไก่ มีประโยชน์ทางการเกษตรนำไปใส่ในผักได้และทำปุ๋ยหมักได้ ฐานการเรียนรู้ การเลี้ยงปลามีประโยชน์แก่ชาวบ้านและนักเรียน

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของหนู สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน กรมปศุสัตว์นำสัตว์หลายชนิดให้รับเลี้ยงดูแลสัตว์ที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ขึ้นอย่างงดงาม อาหารสัตว์ที่คุ้นเคยซึ่งเป็นกองทุนของโรงเรียน กรมปศุสัตว์ให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์หลายชนิด การดูแลสัตว์ และคุณครูที่สอนเพิ่มเติมให้อีก สัตว์ในโรงเรียนของหนูมีแค่ 5 ชนิด ถึงจะมีแค่ 5 ชนิด แต่ก็สร้างอาหารกลางวันแก่พวกหนู และเป็นกองทุนโรงเรียน โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน เป็นโครงการที่ให้ความรู้ การดูแล การปลูก การเลี้ยงสัตว์ ในโรงเรียนเป็นหลักการเศรษฐกิจพอเพียงของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นหลักในการเลี้ยงดูและสัตว์และปลูกผัก กรมปศุสัตว์ได้นำสัตว์มาให้ 3 ปี ต่อหนึ่งครั้ง สัตว์ทุกชนิดที่เลี้ยงจะกินอาหารและข้าว สัตว์จะไม่ตายถ้าเราดูแลและให้อาหาร เข้า-เย็น ถ้าไม่ให้น้ำกินก็อาจตาย และถ้าไม่ได้กินอาหารก็อาจไม่ฟักไข่ ไก่แต่ละตัวฟักแค่หนึ่งฟอง เป็นที่ฟักแค่วันละ 4-5 ฟองต่อ 3 ตัว กรมปศุสัตว์จะมาสอนทุกปีบางปีไม่มา แต่พวกหนูก็รู้วิธีการดูแลเวลาเลี้ยงหมูต้องฉีดยาซึ่งของหนูด้วย เพราะจะทำให้เล้าของหมูสะอาด หมูก็จะสะอาดด้วย ถ้าศึกษาเกี่ยวกับสัตว์ จะทำให้สามารถนำไปใช้ในอนาคต และในอนาคตหนูอาจจะเลี้ยง ไก่ เป็ด หมู แกะ ปลา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะให้ผลผลิตแก่โรงเรียน นอกจากนั้นจะช่วยในการทำอาหารกลางวันของโรงเรียน เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนเป็นอย่างมาก โรงเรียนของพวกหนูเป็นโรงเรียนที่เลี้ยงสัตว์ไม่มากแต่มีรายได้พออยู่บางโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นโรงเรียนที่ดีเพราะได้เรียนโครงการต่างๆ เช่น โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โครงการเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การทำงานที่ดี และรู้การเลี้ยงสัตว์จะทำให้นักเรียนรู้ลักษณะประจำพันธุ์ ลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจ นักเรียนทุกคนได้กินเนื้อไก่ เนื้อหมู เนื้อปลานำไปจำหน่ายให้สหกรณ์ได้ สหกรณ์เงินที่ได้ไปซื้ออาหารสัตว์มาต่อได้ การหมุนเวียนในโรงเรียนจะทำให้โรงเรียนเป็นตัวอย่างแก่โรงเรียนอื่นได้ จะเสริมทักษะ เลี้ยงเป็ด เข้า-เย็น ที่โรงเรียนอย่างมีความตั้งใจเพราะจะทำให้โรงเรียนไม่อันพึงประสงค์ใครสำคัญต่อโรงเรียนเป็นอย่างมาก

เกี่ยวข้องกับโรงเรียนและคุณครู สัตว์มีความหมายเพราะถ้าไม่มีสัตว์กับผักก็ไม่มีอาหารกลางวัน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้สนับสนุนให้ปลูกผักและเลี้ยงสัตว์

เศรษฐกิจพอเพียง คือ การอยู่เท่าที่มีอยู่ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กรมปศุสัตว์ที่ทำให้รู้เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ศูนย์การเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของหนูทำให้นักเรียน ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน เป็นโครงการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ

เด็กหญิงปรภาดา ดาว คำจันทร์พัว อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตุน อำเภอแม่ลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เด็กชายสุริยา จังจตอภิธรรม อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนรางวักอินทรา คานธี อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

เด็กหญิงรุ่งนภา วิวัฒน์โกศล อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตุน อำเภอแม่ลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ปศุสัตว์ของโรงเรียน

ในด้านการพัฒนาปศุสัตว์นั้นเป็นอาชีพของคนในหมู่บ้านของฉัน และทางโรงเรียนของฉันก็เช่นกันที่มีโครงการปศุสัตว์ โรงเรียนของฉันได้มีการเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่ออาหารกลางวันและได้ขยายผลในด้านการเลี้ยงสัตว์ และทุกๆ ปี จะมีฟักจากโครงการปศุสัตว์มาประเมินผลการเลี้ยงสัตว์ที่โรงเรียน บางครั้งหนูก็เคยคิดว่าทำไมต้องมีโครงการปศุสัตว์ในโรงเรียน และทำไมต้องเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียนมากมายด้วย แต่พอโครงการปศุสัตว์นั้นมาประเมินผลการเลี้ยงสัตว์ที่โรงเรียน และฟักจากปศุสัตว์ก็ได้อธิบายให้หนูฟังแล้วว่าตั้งปศุสัตว์ขึ้น และทางโรงเรียนที่ได้เลี้ยงสัตว์ในโรงเรียน เป็นการฝึกฝนในด้านการเลี้ยงสัตว์ให้กับพวกหนู และทางโรงเรียนก็ได้ขยายสัตว์เลี้ยงในโรงเรียนที่พวกหนูเลี้ยงไว้ ให้แก่คนในหมู่บ้านด้วย และคนในหมู่บ้านก็เลี้ยงไว้พอลูกของหนูที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ได้คลอดออกมาก็มาคืนให้แก่ทางโรงเรียน และทางโรงเรียนก็ให้ต่อคนอื่นไป หรือชาวบ้านที่เลี้ยงสัตว์ที่ทางโรงเรียนให้ไว้ไม่ได้เอามาคืนก่อน ก็เลยให้เพื่อนบ้านเลี้ยง แต่ก็มาบอกทางโรงเรียนทราบเหมือนกัน และชาวบ้านก็ส่งต่อๆกันไปให้เพื่อนบ้าน และตอนนี้พวกหนูก็รู้แล้วว่า การที่ต้องเลี้ยงสัตว์ไว้ ก็เพราะชีวิตของพวกหนูเอง และคนในหมู่บ้านด้วย การเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายให้แก่คนในชุมชน และก็ฝึกฝนให้พวกหนูทุกคนได้รู้จักการเลี้ยงสัตว์ ต้องเลี้ยงแบบไหนต้องทำอะไรบ้างและต้องให้อาหารกี่ครั้ง แต่ตอนนี้หนูได้รู้หมดแล้วว่า การที่มีการตั้งโครงการปศุสัตว์นั้นเพื่อทำให้พวกหนูเรียนรู้จักการเลี้ยง คำว่าปศุสัตว์นั้นมีประโยชน์ และมีความหมายมากด้วยทั้งในด้านโรงเรียนและชุมชน ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น และเป็นอาชีพที่ยั่งยืน เป็นแบบอย่างที่ดี และมีประสบการณ์ในด้านปศุสัตว์ เป็นเศรษฐกิจพอเพียง คนในชุมชนก็จะได้อย่างพอมีพอกินไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป คนในชุมชนจะได้อยู่อย่าง เป็นเศรษฐกิจพอเพียงตลอดไป

เด็กหญิงจันทร์สม คล่องदारณี อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนรางวักอินทรา คานธี อำเภอดมเกือง จังหวัดเชิงงินหม

เด็กหญิงชลธิชา เหล่าตระกูลพร อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตุน อำเภอแม่ลา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำนักงานปศุสัตว์เขต 6

ศูนย์บริการเชิงนุ้รด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

กิจกรรมการเลี้ยงสัตว์ มีการเลี้ยงไก่ไข่ (ทรงตบ) การเลี้ยงสุกรขุน การเลี้ยงเป็ดเทศ การเลี้ยงไก่ไข่ (พันธุ์ประดู่หางดำ) ฯลฯ การจัดการผลิตปศุสัตว์ โรงเรือน และคอกสัตว์ มีสภาพแข็งแรงขนาดเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภท ทำความสะอาดโรงเรือน และบริเวณรอบโรงเรือน จัดเก็บอุปกรณ์การเลี้ยงอย่างเหมาะสม เลี้ยงสัตว์หลากหลายเพื่อผลิตอาหาร และเป็นแหล่งเรียนรู้แก่นักเรียน วางแผนการเลี้ยงสัตว์ให้เหมาะสมกับช่วงเปิดภาคเรียนและสภาพอากาศ เลือกพันธุ์สัตว์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ เป็นที่ต้องการของชุมชน บันทึกข้อมูล บันทึกข้อมูลกิจกรรม สรุปผลการเลี้ยง เมื่อจบรุ่นอย่างสม่ำเสมอ จัดแสดงข้อมูลต่างๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้ การเลี้ยงไก่ไข่ (ทรงตบ) วางแผนเลี้ยงครั้งละ 200 ตัว การเลี้ยงสุกรขุนใช้เศษอาหารผสมกับวัตถุดิบอื่นๆ ที่หาได้ในโรงเรียน เช่น หอยกกล้วย เพื่อลดต้นทุน ขายสุกรขุนให้พ่อค้า และนำเงินซื้อเนื้อสัตว์ใช้ประกอบเลี้ยงนักเรียน การเลี้ยงเป็ดเทศ ใช้เศษอาหารเป็นอาหาร เลี้ยงขยายพันธุ์ โดยปล่อยให้ฟักไข่เองตามธรรมชาติ ช่วงฤดูฝนเก็บไข่ไม่ให้ฟัก การเลี้ยงไก่พื้นเมือง พันธุ์ประดู่หางดำ เพื่อกระจายพันธุ์ให้แก่ผู้ปกครองเลี้ยงเพิ่มอาหารโปรตีนในครอบครัว เหลือจากการบริโภค สามารถจำหน่ายเป็นรายได้เสริม การบริหารจัดการผลผลิต นักเรียนได้ทานไข่ สัปดาห์ละ 3 ฟอง ได้บริโภคอาหารประเภทเนื้อสัตว์ครบตามเกณฑ์ ความต้องการผลผลิตจากกิจกรรมต่างๆ นำเข้าโครงการอาหารกลางวัน ขายผ่านสหกรณ์ เหลือจึงขายให้ผู้ปกครอง ชุมชนไม่มีปัญหาในระบบจำหน่ายผลผลิต การแปรรูปไข่เค็ม มูลสัตว์นำไปทำปุ๋ยหมัก ใส่แปลงพืชผัก การบูรณาการและการขยายผลสู่ชุมชน บูรณาการกิจกรรมต่างๆ ทำปุ๋ยบอปลจากมูลสัตว์ สหกรณ์ส่งผลผลิตจำหน่าย จัดทำบัญชี นำมูลสัตว์ทำปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยคอกใส่แปลงผัก ผลผลิตประกอบอาหารกลางวัน ให้นักเรียนได้รับอาหารโปรตีน การเรียนรู้บูรณาการ กับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้สมุนไพรฟ้าทะลายโจร กะเพรา กระถิน ปอกระสา ดันกล้วย ฯลฯ ผู้ปกครองชุมชนมีส่วนร่วม สับเปลี่ยนการทำหน้าที่ประกอบเลี้ยงอาหารกลางวันนักเรียน โรงเรียนขยายกิจกรรม การเลี้ยงสัตว์สู่ชุมชน ศิษย์เก่า นำความรู้ ทักษะ ประสบการณ์เลี้ยงสัตว์ ไปประกอบอาชีพ เข้ามาศึกษาหาความรู้ และปรึกษาปัญหาด้านการเลี้ยงสัตว์ จากโรงเรียนเป็นประจำ

ผลสัมฤทธิ์ นักเรียนสุขภาพแข็งแรง มีน้ำหนักตามเกณฑ์ ส่วนสูงระดับสมส่วน มีความรู้ด้านการเลี้ยงสัตว์ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ มีเจตคติที่ดีต่อการเลี้ยงสัตว์ โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ของนักเรียน ชุมชน และผู้สนใจ จุดเด่นของโรงเรียนเลี้ยงสัตว์สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง โดยเฉพาะไก่ไข่ปัจจุบัน เลี้ยงเป็นรุ่นที่ 13 บันทึกข้อมูลการผลิตรายรับ - จ่าย จำหน่ายสหกรณ์ สรุปผลรายงาน ผลงานต่อเนื่องสม่ำเสมอ จะเก็บข้อมูลเป็นระเบียบ ใช้ศึกษาเรียนรู้ได้ วางแผนการเลี้ยงสัตว์เหมาะสมให้มีผลผลิตต่อเนื่องเพียงพอกับความต้องการ ของนักเรียน ซึ่งมีจำนวนมาก และมีนักเรียนบ้านไกล จำหน่ายผลผลิตจากกิจกรรมให้ชุมชน โรงเรียน รีสอร์ท

ใกล้โรงเรียนผ่านระบบสหกรณ์ของโรงเรียน นักเรียนมีเจตคติกับการเลี้ยงสัตว์ กล้าแสดงออก โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ มีเงินกองทุน แต่ละกิจกรรมให้หมุนเวียนดำเนินกิจกรรมให้เกิดความต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครูให้ความรู้สำคัญกับกิจกรรม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนรอบโรงเรียน

เด็กชายกิตติพงษ์ ฉัตรศิริพร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านแม่สาคูหลวงวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

นางสาวมิกะเท - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านแม่สาคูหลวงวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ศูนย์บริการเชิงนวัตน์ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงตามโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 ช่วยให้เรามีรายได้จากการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนบ้านแม่สลิคหลวงวิทยา ของพวกเราเป็นโรงเรียนในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารอยู่ห่างไกลติดชายแดน โดยโรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามแผนงานพระราชดำริ ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทั้ง 8 โครงการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน 1 ใน 8 โครงการ คือ โครงการเกษตร เพื่ออาหารกลางวันที่มีการเรียน การสอน การส่งเสริมให้แก่ชุมชนและปฏิบัติงานต่างๆ มากมาย เกี่ยวกับสัตว์ โดยอาศัยเกือกุลกันใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ของพวกเรา ผู้ปกครองและบุคคลที่สนใจ ได้เข้ามาชมและเรียนรู้ด้วย

กิจกรรมด้านปศุสัตว์พวกเราได้เรียนรู้และปฏิบัติงานตั้งแต่การวางแผน เตรียมพื้นที่ ก่อสร้างเล้าเลี้ยงสัตว์ ต้อนน้ำ ต่อไฟและอื่นๆ โดยเน้นให้พวกเราทำเองรวมทั้งมีชาวบ้านมาช่วย เป็นบางครั้งและคุณครูเป็นที่ปรึกษา กิจกรรมด้านปศุสัตว์มีการเลี้ยง หมู ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง ไก่สวยงาม เป็ด เป็นต้น ซึ่งการให้อาหารในแต่ละวันแก่สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นหน้าที่ของนักเรียนชั้น ม.2 จำนวน 15 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะต้องขนอาหารจากโรงอาหารไปเลี้ยง หมู ไก่ และเป็ด เป็นเวลา 1 อาทิตย์ ซึ่งเล้าหมูจะอยู่ใกล้บ่อเลี้ยงปลา เวลาล้างคอกหมู มูลของหมูจะไหลลงไปในบ่อเลี้ยงปลาทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตเล็กๆ อยู่ในน้ำ ไม่ทำให้น้ำเน่าเสียและยังเป็นอาหารอีกอย่างของปลาด้วย ส่วนเล้าไก่และเล้าเป็ดจะอยู่ข้างบนของเล้าเลี้ยงหมู เมื่อไก่และเป็ดไข่ออกมามากแล้ว พวกเราก็จะไปช่วยกันเก็บไข่ไก่และไข่เป็ดมา แล้วขายให้กับโรงอาหาร เพื่อประกอบอาหารกลางวัน ให้พวกเราได้รับประทาน ปศุสัตว์ในโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียนในทุกระดับชั้นและทุกคนในชุมชน ถ้าใครต้องการซื้อ ไก่ เป็ด ไข่ไก่ ไข่เป็ดหรือหมูของโรงเรียนก็สามารถติดต่อกับคุณครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานนี้ได้ด้วย ทุกคนในชุมชนที่เข้ามาชมและเรียนรู้กิจกรรมปศุสัตว์ของโรงเรียนก็สามารถไปปรับใช้กับการเลี้ยงสัตว์ที่บ้านของตนได้อีกด้วย พื้นที่เกษตรในโรงเรียนทั้งหมดโดยเฉพาะกิจกรรมปศุสัตว์ของโรงเรียนสามารถใช้เป็นศูนย์บริการและเรียนรู้ของทุกคนที่สนใจได้ด้วย ซึ่งคนในชุมชนมาเรียนรู้ และได้ติดต่อซื้อสัตว์จากโรงเรียนนั้นเป็นการสร้างรายได้ให้กับโรงเรียน เพื่อพัฒนาโครงการพระราชดำริให้ดีขึ้นอีกทั้งยังมีผลผลิตบางส่วนนำไปส่งเสริมให้ชาวบ้านเลี้ยงต่อไปด้วย

โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันสอนให้พวกเราและคนในชุมชนมีอาชีพติดตัวมีวินัย ในตนเอง มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีความสามัคคี ช่วยให้เรามีรายได้จากการทำกิจกรรมต่างๆ และช่วยให้มีของกินมากมายโดยไม่ต้องเสียเงินซื้ออีกด้วย ดังนั้นทุกคนควรช่วยกันพัฒนาโครงการพระราชดำริของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น เพื่อการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง พอใจในสิ่งที่มี ประหยัด อดออม รักกันและช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อตำบลแม่สองของพวกเราโดยทำงานร่วมกัน ระหว่างโรงเรียน ชุมชน และนักเรียนให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

เด็กหญิงหุชนก - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนบ้านแม่สลิคหลวงวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

นางสาวสุวัณรมา บุญมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านแม่สลิคทองวิทยา อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

ศูนย์บริการเชิงนวัตด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

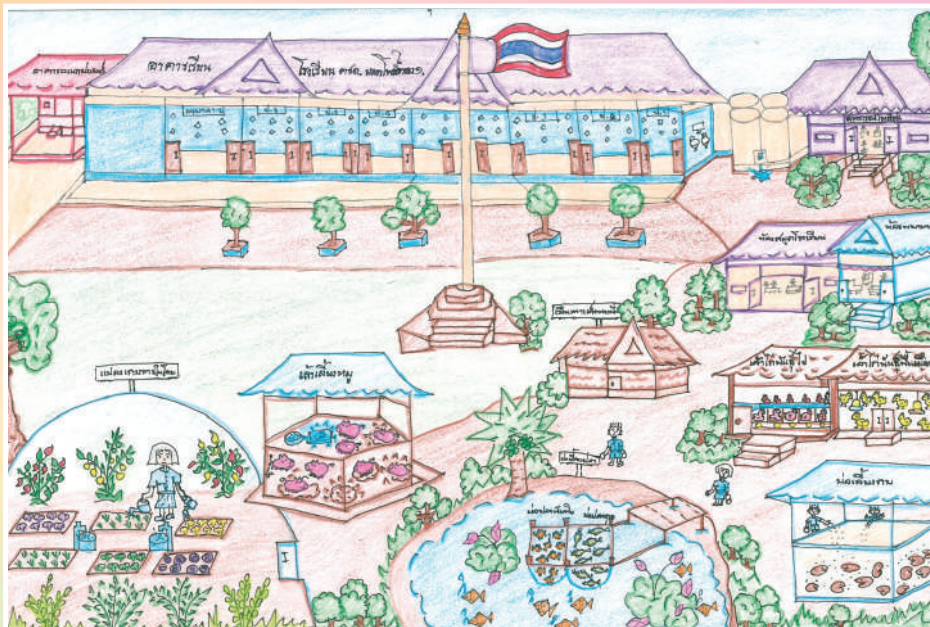
โรงเรียนของข้าพเจ้าอยู่ในโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งมีกิจกรรมปศุสัตว์ข้าพเจ้าได้มีเวรรับผิดชอบเลี้ยงไก่พันธุ์ไข่ลงมือปฏิบัติจริง โรงเรียนของข้าพเจ้าได้มีกิจกรรมเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน เช่น ปลุกผักปลอดสารพิษ เลี้ยงปลา เลี้ยงกบ เลี้ยงไก่พันธุ์ไข่, ไก่พื้นเมือง, เพาะเห็ดนางฟ้าเป็นศูนย์การเรียนรู้สู่ชุมชนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้ขายผ่านสหกรณ์ร้านค้ากำไรจะนำมาปันผลให้กับสมาชิกทำให้ข้าพเจ้ารู้จักการทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย การออมเงิน ที่สำคัญพระองค์ท่านได้สนับสนุนให้นักเรียนในถิ่นทุรกันดารได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์เพื่อนำผลผลิตที่ได้มาประกอบอาหารกลางวันเพื่อลดค่าใช้จ่าย

การเลี้ยงสัตว์ให้ประโยชน์มากมายทำให้ข้าพเจ้าได้รับโปรตีนจากไข่ทำให้มีสุขภาพแข็งแรงมีประสบการณ์การเลี้ยงไก่ไข่ไปประกอบอาชีพ โรงเรียนของข้าพเจ้ามีโครงการปศุสัตว์ได้มีจัดอบรมให้ความรู้ความปลอดภัยจากการเลี้ยงสัตว์ปีกเป็นประจำจากคุณหมอปศุสัตว์อำเภอทำให้ได้รู้วิธีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพจากขี้ไก่ด้วยตนเองโดยไม่ต้องซื้อทุกๆ วัน จะทำความสะอาดเล้าไก่และเก็บขี้ไก่ใส่กระสอบตากแดดให้แห้งแล้วนำไปใส่พืชผักที่ปลูกในแปลงเกษตร เช่น ผักผลไม้ ต้นไม้ สวนสมุนไพร ทำให้พืชผักสวยงาม ปลอดภัย ได้ผักปลอดสารพิษไว้รับประทาน

ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระเมตตาโครงการปศุสัตว์ในโรงเรียนทำให้มีทักษะ มีความรู้ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นรู้จักความพอเพียง พออยู่พอกิน แบบเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตใจดี รักสัตว์ สร้างรายได้ แบ่งปัน ทำให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขแบบยั่งยืน

เด็กชาวพิริชต์ อยู่ถิ่น ชันประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนยอดโพธิ์ทอง 1 อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุตรดิตถ์

เด็กหญิงรุ่งอรุณ มีเรือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนหอดโพธิ์ทอง 1 อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี

สำนักงานปศุสัตว์เขต ๓

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ในโรงเรียนของฉันทเป็นหนึ่งโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ซึ่งเป็นโครงการของสมเด็จพระเทพฯ ที่พระองค์สนับสนุนให้มีในโรงเรียนตามถิ่นทุรกันดาร โดยเรียนรู้ในการเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู ไก่ เป็ด เพื่อนำผลผลิตที่ได้มาประกอบเป็นอาหารกลางวัน ให้กับเด็กนักเรียน และนอกจากนี้ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ยังสามารถทำให้มีรายได้ และยังทำให้ลดต้นทุนในการใช้จ่าย แล้วเมื่อผลผลิตเหลือจากการประกอบอาหารก็สามารถนำไปให้กับชุมชนได้

การเลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ หมู เป็ด มีประโยชน์หลายอย่าง เราสามารถนำผลผลิตของสัตว์ไปทำอาหาร เพื่อไว้ในโครงการอาหารกลางวันและจำหน่าย กิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียน ดชด. ของฉันท จะทำให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดีและได้บริโภคอาหารที่ปลอดจากสารพิษ จึงทำให้นักเรียนมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง และนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ยังทำให้เรารู้วิธีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพด้วยตนเอง โดยไม่ต้องซื้อ ด้วยการนำมูลของสัตว์มาทำเป็นปุ๋ยหมัก โดยการตากให้แห้งแล้วนำมาใส่ที่พีชผักของเราและปุ๋ยหมักที่เราทำไว้ ถ้าเอาไปใส่ในผักที่เราปลูกไว้จะทำให้มีผลผลิตที่สวยงาม นอกจากนี้ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ยังเชื่อมโยงกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ในการเลี้ยงสัตว์ไว้รับประทานเองและยังสามารถนำผลผลิตที่ได้ไปจำหน่ายให้กับสหกรณ์โรงเรียน สหกรณ์ก็นำไปจำหน่ายให้แก่อาหารกลางวัน ทำให้นักเรียนมีความรู้ในการทำบัญชีอีกด้วย

เมื่อเราเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นโครงการอาหารกลางวันและจำหน่ายทำให้เรารู้จักอาชีพที่หลากหลาย เป็นอาชีพที่สุจริต รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง และทำให้ศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์ให้มีความสำคัญเพราะทำให้นักเรียนรู้จักนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้และศูนย์การเรียนรู้ปศุสัตว์สามารถนำมูลของสัตว์ไปทำปุ๋ยชีวภาพโดยที่เราไม่ต้องเสียเงินซื้อปุ๋ย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของเราได้อีกด้วย

เด็กหญิงปิยะมาศ อรุณเภา อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านง่านซ้อ อำเภอดุสิต จังหวัดพระจวบคีรีขันธ์

เด็กชายสมชาย - อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านต้นมะม่วง อำเภอทราฟค จังหวัดกาญจนบุรี

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงสร้างโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันให้แก่โรงเรียน ต.ช.ด โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันเป็นหนึ่งในโครงการพระราชดำริ เพื่อให้เด็กนักเรียนอย่างพวกหนูได้รับประทานอาหารที่มีโปรตีนและครบ 5 หมู่ และได้ฝึกการเพาะปลูกพืชผัก เลี้ยงสุกร เลี้ยงไก่ ด้วยตนเอง

โรงเรียน ต.ช.ด เฉลิมพระเกียรติฯ บ้านแกน้อยของพวกหนูมีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีฐานการเรียนรู้ 4 ฐาน มีสถานการเรียนรู้ การปลูกไม้ผลเมืองหนาว การปลูกพืชผัก การประมง การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ด พวกหนูได้เรียนรู้การปลูกพืชผัก การเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย โดยครูและเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์แนะนำให้ความรู้การดูแลเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียน การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่ไข่ และไก่เนื้อแบบปิด มีการให้อาหารวันละ 2 ครั้ง ทุกเช้า และเย็น ส่วนการทำความสะอาดเล้า ไก่ไข่ เล้าไก่เนื้อ และเล้าสุกร จะทำความสะอาดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง แล้วยังมีการทำปุ๋ยโดยใช้มูลไก่ และมูลสุกร วัสดุสับเพื่อผักเจริญเติบโต ส่วนเปิดเราเลี้ยงแบบเปิดให้อาหารวันละ 2 ครั้ง โรงเรียนหนูได้เลี้ยงสัตว์แบบนี้ ส่วนการปลูกพืชผักครูผู้รับผิดชอบเกษตรก็ได้สอนให้พวกหนูเรื่องวิธีการปลูกผัก และการดูแลพืชผักให้ปลอดภัย การเลี้ยงสัตว์ในโรงเรียนทำให้เด็กนักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารที่มีโปรตีน คุณภาพดี และปลอดภัย โดยเฉพาะเป็นอาหารที่นำมาจากโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน

หนูขอขอบคุณกรมปศุสัตว์ค่ะที่ให้การสนับสนุนโรงเรียนและทำให้พวกหนูมีความรู้และทักษะในการดำรงชีวิต ทำให้หนูอดทน ขยัน และมีความรับผิดชอบในตนเองมากขึ้นและทำให้หนูได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างดีค่ะ หนูขอขอบคุณค่ะ

เด็กหญิงวรากร แซ่หวัง อายุ 13 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอเชิงดาว จังหวัดเชิงฉะ

ศูนย์บริการเชิงรุกด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

โรงเรียนของหนู เป็นโรงเรียนที่มีโครงการตามพระราชดำริ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งนักเรียนทุกคนต่างก็ทำได้ดี และนักเรียนทุกคนก็ช่วยกันทำกิจกรรมที่มีในโรงเรียนด้วยความเต็มใจ ตั้งแต่หนูได้เข้าเรียนอนุบาล มักเห็นผู้คนมากมายเข้ามาศึกษาดูงานในโรงเรียนของหนูจนหนูรู้สึกได้ว่า โรงเรียนของหนูเป็นศูนย์บริการเรียนรู้ อีกด้วย

โรงเรียนของหนู ทำกิจกรรมที่เป็นโครงการตามพระราชดำริฯ อยู่สม่ำเสมอ จึงทำให้คณะมาติดต่อขอดูงานอยู่บ่อยๆ บางครั้งก็ถามพวกหนูด้วย เพราะหนูก็มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ หนูภูมิใจมาก ที่ได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมในโรงเรียน

กิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียน ก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่อยู่ในโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน มีการเรียนรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู ไก่ และเป็ด พวกหนูได้เรียนรู้ จากการปฏิบัติจริง ตั้งแต่ การคัดเลือกพันธุ์สัตว์ที่ดี การดูแล การรักษาโรค ของสัตว์ต่างๆ และได้นำผลผลิตที่ได้ไปประกอบอาหารกลางวันให้กับนักเรียน ทำให้พวกหนูได้รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ และมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง นอกจากนี้ก็ยังทำให้หนูได้เรียนรู้การทำปุ๋ยหมักชีวภาพจากมูลของสัตว์ เพื่อนำไปใส่ผัก ผลไม้ ที่อยู่ในโรงเรียนเป็นการลดต้นทุนทุกด้านการซื้อปุ๋ยและพืชผักปลอดสารพิษ กิจกรรมเลี้ยงสัตว์ จึงเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจพอเพียง ในการเลี้ยงสัตว์ไว้รับประทานเอง เมื่อผลผลิตมาก ก็นำไปจำหน่ายให้กับสหกรณ์โรงเรียน และสหกรณ์โรงเรียนก็จะนำไปจำหน่ายให้กับโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ทำให้นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการทำบัญชีด้วย

กิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียนของหนู ประสบความสำเร็จ จนทำให้ขยายออกสู่ชุมชน ชาวบ้านในหมู่บ้านของหนู ก็เข้ามาศึกษาดูงาน และยังมีคณะดูงาน ที่มาจากต่างจังหวัดด้วย หนูมีความภูมิใจ ที่โรงเรียนหนูได้เป็นศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ และหนูจะนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติและเผยแพร่ ต่อไป

เด็กหญิงน้ำทิพย์ นาคะมา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านต้นมะม่วง อำเภอไทรยางง จังหวัดกาญจนบุรี

เด็กหญิงภัทราวดี พุฒพชร อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านจ่าน้อย อำเภอกงบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ศูนย์บริการปศุสัตว์ในโรงเรียน

ในโรงเรียนของพวกเราเรามีโครงการในพระราชดำริองค์สมเด็จพระเทพฯ อยู่ 8 โครงการ และหนึ่งในแปดโครงการนั้นมีโครงการเกษตร เพื่ออาหารกลางวัน ในโครงการเกษตรเพื่ออาหาร กลางวันนั้นทางโรงเรียนมีการเลี้ยงปศุสัตว์ในโรงเรียน ยกตัวอย่างเช่น สุกร ปลาตูก เป็ด ไก่ เพราะได้ปศุสัตว์เหล่านี้มาเป็นอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน นักเรียนทุกคนต่าง ได้รับสารอาหาร อย่างไขมัน โปรตีนอย่างครบถ้วน เมื่อได้รับประทานอาหารที่มีสารอาหารครบถ้วนแล้ว ร่างกายของ เด็กนักเรียนจะแข็งแรง สร้างภูมิคุ้มกันและยังมีส่วนช่วยในการสร้างกล้ามเนื้อให้แข็งแรง และ ทางโรงเรียนยังเปิดการอบรมให้นักเรียนและชาวบ้านในเรื่องการดูแลสัตว์ไม่ให้เป็นโรค การฉีด วัคซีนป้องกันโรค การให้อาหารอย่างถูกต้องและถูกประเภท เพื่อให้สัตว์สมบูรณ์แข็งแรงไม่เป็นโรค เพราะเมื่อสัตว์เป็นโรคอาจส่งผลกระทบต่อสัตว์อื่นและอาจแพร่เชื้อมาสู่ตัวเรา

และเมื่อสัตว์โตเต็มที่ สมบูรณ์แข็งแรง เราสามารถนำมารับประทานได้ ที่เหลืออยู่ เราสามารถนำไปจำหน่าย และนำเงินจากการจำหน่ายไปฝากสหกรณ์ เพราะถ้าหากเรา ฝากเงินที่สหกรณ์ ทางสหกรณ์จะเพิ่มดอกเบี้ยทำให้เงินของเราเพิ่มมากขึ้น และเมื่อถึงยามฉุกเฉิน เราสามารถถอนเงินไปใช้ได้ทุกเมื่อและเรายังสามารถนำเงินไปซื้ออาหารให้สัตว์ทานได้แต่ที่สำคัญ คือวัคซีนเพราะถ้าไม่มีวัคซีนฉีดเพิ่มภูมิคุ้มกันให้สัตว์ สัตว์อาจเป็นโรคร้ายและเมื่อสัตว์เป็น โรคร้ายจะพาเชื้อโรคมาสู่เราอีก

เวลาชาวบ้านมาขอคำแนะนำจากโรงเรียน ทางโรงเรียนจะให้คำแนะนำอย่างถูกต้อง อย่างเช่น การฉีดวัคซีน การให้อาหาร ประเภทอาหาร ประเภทวัคซีน แก่ชาวบ้าน เพื่อให้ ชาวบ้านนำไปปฏิบัติตามอย่างถูกต้องและปลอดภัย และพอวัคซีนเราหมดเราสามารถไปเบิกได้ที่ ปศุสัตว์อำเภอและจังหวัด โดยเราจะต้องบอกทางปศุสัตว์เรื่องชนิดของวัคซีน อาจเป็นวัคซีนที่ ฉีดให้ไก่ป้องกันโรค ไข้หวัดนก อาจเป็นเป็ดหรือไก่ เพราะไก่และเป็ดเป็นสัตว์ปีก ต้องฉีดวัคซีน ป้องกันโรคไข้หวัดนก เพราะถ้าเราฉีดวัคซีนให้สัตว์จะทำให้สัตว์ไม่เป็นโรค ลดอัตราการตายของ สัตว์และนำมาประกอบอาหารได้อย่างปลอดภัย

เด็กหญิงสุชาดา - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านตะโกปิดทอง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

เด็กหญิงโมเม กระลาวัณย์ อายุ 13 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านก้านหิน อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

สำนักงานปศุสัตว์เขต ๘

การผลิตปศุสัตว์ในโรงเรียนให้ปลอดภัย

กิจกรรมปศุสัตว์เป็นหนึ่งในโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงจัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาการเกษตรในถิ่นทุรกันดาร เช่น การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงหมู การเลี้ยงปลา และการปลูกผัก เป็นต้น ทุกกิจกรรมล้วนมุ่งเน้นทักษะคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร

โรงเรียนของฉันได้ทำกิจกรรมปศุสัตว์ โดยนักเรียนสามารถมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โรงเรียนของฉันเลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา และปลูกพืชผัก เพื่อนำไปประกอบอาหารกลางวัน ให้เด็กๆ รับประทาน ผักที่ปลูกจะไม่มีสารพิษ จะใช้ปุ๋ยชีวภาพที่ทำเองจากเศษผักผลไม้ที่เหลือจากอาหารกลางวัน ทำให้เด็กๆ มีสุขภาพที่ดี เติบโตตามวัย อาหารที่เหลือจากอาหารกลางวันยังสามารถนำไปให้หมูกินได้ ซึ่งจะช่วยประหยัดค่าอาหารหมูได้ ส่วนมูลหมูยังสามารถนำไปทำเป็นแก๊ส หรือนำไปทำปุ๋ยใส่ผักก็ได้ กิจกรรมเลี้ยงไก่ไว้ในโรงเรียนของฉัน จะส่งไข่ให้สหกรณ์ เพื่อให้สหกรณ์นำไปประกอบอาหารกลางวัน และยังสามารถจำหน่ายให้ทางชุมชน โดยสหกรณ์จะขายถูกกว่าร้านค้า ทำให้มีผู้สนใจซื้อมากมาย จึงมีรายได้เข้าโรงเรียน ฉันดีใจและภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมปศุสัตว์ ทำให้ฉันมีประสบการณ์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ฉันจะนำประสบการณ์เหล่านี้ไปถ่ายทอดสู่เพื่อนๆ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้นำความรู้เหล่านี้ไปปฏิบัติใช้ในชีวิต มันอาจจะมีประโยชน์ในวันข้างหน้าบ้างก็ได้

ฉันขอชื่นชมสำนักในพระมหากษัตริย์คุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ให้ความรู้และประสบการณ์ชีวิต ทำให้ฉันและทุกคนในชุมชนมีชีวิตที่ดีขึ้น สร้างรายได้ให้คนในชุมชน ทำให้ฉันมีความสุขและฉันเชื่อว่าทุกคนก็มีความสุขเช่นกัน

เด็กหญิงกฤตภา รอดสกุล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิริราษฎร์ อำเภอตะแบก จังหวัดชุมพร

เด็กหญิงกนกวรรณ จันทรัมย์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านควนมิ้ม อำเภอสทิงพระ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศูนย์บริการเชิงรุกด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของข้าพเจ้า

โรงเรียนเป็นสถานที่เริ่มต้นทุกอย่างของเด็กๆ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นทั้งสถานที่ให้ความรู้ ให้ความรู้ ทางการศึกษา รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาการในด้านร่างกายและจิตใจ ความรู้ที่ได้รับนั้น นอกจากความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการแล้ว โรงเรียนยังมีการจัดทำศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนและทุกคนในชุมชน โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์

โรงเรียนของข้าพเจ้ามีการเลี้ยงสัตว์เพื่อเป็นอาหารกลางวันให้แก่ นักเรียนในโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โดยสัตว์ที่โรงเรียนของข้าพเจ้าเลี้ยงไว้เพื่อประกอบอาหารกลางวันนั้น ประกอบด้วย หมู ไก่พันธุ์ไข่ และปลาตก มีการดูแลและให้อาหารโดยครูประจำโครงการและนักเรียนที่รับผิดชอบดูแลปศุสัตว์แต่ละอย่าง ผลผลิตที่ได้จากการเลี้ยงสัตว์ นำไปประกอบอาหารกลางวันและเหลือขายให้แก่ชุมชนผ่านโครงการกิจกรรมสหกรณ์นักเรียน โดยการเลี้ยงสัตว์ในกิจกรรมปศุสัตว์เป็นส่วนหนึ่งในศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนของข้าพเจ้า ซึ่งถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในโรงเรียน นักเรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมปศุสัตว์ที่แตกต่างกัน แต่ทุกคนจะได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมปศุสัตว์ เช่น การทำอาหารให้หมูจากหยวกกล้วย การให้อาหารหมู การล้างคอกหมู การผสมเทียมหมู ในกิจกรรมการเลี้ยงหมู การให้อาหารไก่ การเก็บและขายไข่ไก่ การบันทึกปริมาณไข่ไก่ในแต่ละวัน ในกิจกรรมไก่ไข่ ซึ่งกิจกรรมปศุสัตว์ที่ข้าพเจ้าได้ทำ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ขั้นตอนต่างๆ ในการทำปศุสัตว์ ได้เห็นปัญหาและเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังสามารถให้คำแนะนำแก่บุคคลต่างๆ ที่เข้ามาเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในศูนย์การเรียนรู้ได้อีกด้วย

การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมปศุสัตว์ของโรงเรียนและเป็นส่วนหนึ่งในศูนย์การเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ ทำให้ข้าพเจ้าได้มีความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประกอบอาชีพที่บ้านได้ และมีความภาคภูมิใจที่อาหารกลางวันส่วนหนึ่งมาจากผลผลิตในกิจกรรมด้านปศุสัตว์ที่ข้าพเจ้าดำเนินกิจกรรมมา

เด็กหญิงศิริณา แก้วฟ้าจนอก อายุ 11 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านห้วยเหมือง อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

เด็กชางอนันตศักดิ์ ไชงจำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสิริราษฎร์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดชุมพร

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้า

สวัสดิ์คະดินันชื่อ ด.ญ. นงนภัส คำนวนจิตต์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ร.ร. ตชด. เทคนิคมินา ที่โรงเรียนของดิฉันนั้น มีศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนไว้สำหรับเด็กๆ ผู้ปกครอง เยาวชนได้ศึกษาหาความรู้และเยี่ยมชมกิจกรรม

ศูนย์การเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนคุณครูจะติดบอร์ดความรู้ไว้ให้เด็กๆ คุณครู ผู้ปกครอง เยาวชน ได้เข้ามาอ่านศึกษาหาความรู้ การลงสถิติไข่ไก่ การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงหมู การให้อาหารมีปริมาณที่ไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับจำนวนของสัตว์ คุณครูจะแบ่งเวรประจำวันให้กับเด็กๆ เพื่อฝึกไว้เลี้ยงชีพและยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพ่อหลวงภูมิพล ดิฉันรู้สึกภูมิใจ เพราะที่โรงเรียนของดิฉันนั้น เลี้ยงไก่ พอออกไข่ ส่วนหนึ่งก็นำไปประกอบอาหาร อีกส่วนหนึ่งก็นำไปขายสร้างรายได้ให้กับโรงเรียน

ศูนย์บริการความรู้ปศุสัตว์ของโรงเรียนเป็นแหล่งรวมความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน และสังคมค่ะ

เด็กหญิงนงนภัส คำนวนจิตต์ อายุ ๑ ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเทคนิคฉันทบุรีอหุสรัห์ ๑ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เด็กหญิงศุติมา จันทวงษ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนท้าววงษ์วิเศษชนแดนบ้านคลองวาฬ อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สำนักงานปศุสัตว์เขต ๙

ศูนย์บริการเชิงรุกระดับปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้าพ่อ

โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันเป็นโครงการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อนักเรียนอย่างพวกหนู และคนในชุมชนของหนู เพราะทำให้หนูและเพื่อนในโรงเรียนมีอาหารรับประทานเพียงพอ และยังเป็นแหล่งเรียนรู้อาชีพด้านการปศุสัตว์อีกด้วย

กิจกรรมการปศุสัตว์ถือเป็นกิจกรรมหลักกิจกรรมหนึ่งในโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิริยานุเคราะห์ฯ 4 เพราะมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี ซึ่งกิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียนของหนูแบ่งเป็นกิจกรรมด้านการเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงไก่พื้นเมือง และการเลี้ยงเป็ดเทศ กิจกรรมทุกกิจกรรมมีผลผลิตสามารถนำไปประกอบอาหารกลางวันให้นักเรียนในโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมเลี้ยงไก่ไข่ที่สามารถเก็บผลผลิตได้ทุกวัน

การทำกิจกรรมด้านปศุสัตว์ไม่ได้เป็นเพียงแหล่งผลิตอาหารเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนและคนในชุมชน ได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริง จนเกิดความรู้และทักษะต่างๆ เช่น การให้อาหาร การเก็บไข่ไก่ การจดบันทึกบัญชีรายรับรายจ่าย การเลี้ยงไก่บ้าน เป็ดเทศ การทำอาหาร เป็ดเทศจากหยวกกล้วย สหรัย รำ และอื่นๆ ทำให้หนูได้ความรู้และเกิดทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็กนักเรียนได้ ชาวบ้านผู้ปกครองนักเรียน และคนในชุมชนก็สามารถเข้ามาเรียนรู้ได้ ซึ่งหลายครั้งที่หนูได้เห็น และมีโอกาสเป็นตัวแทนนักเรียนคอยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติให้ผู้มาเยี่ยมชมได้ฟัง โดยการเล่าถึงขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ และความรู้อื่นๆ ที่หนูเคยเข้ารับการอบรมพร้อมทั้งสาธิตการปฏิบัติให้ดู เช่น การฉีดยาวัคซีนไก่ การสับหยวกกล้วย เพื่อทำเป็นอาหารเป็ด การผสมกับรำและวัตถุดิบอื่นๆ จากท้องถิ่น เช่น สหรัยเขียว การจัดวางที่ฟักไข่ เป็นต้น นอกจากนี้ก็เป็นหน้าที่ของคุณครูผู้ดูแลกิจกรรมคอยให้ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมแก่ผู้เยี่ยมชมได้เข้าใจในทุกกิจกรรม

จากประสบการณ์ทำกิจกรรมข้างต้นทำให้หนูได้รู้ว่าการปศุสัตว์เป็นกิจกรรมใกล้ตัวที่ทุกคนสามารถทำได้จริง ทำง่าย สามารถใช้วัตถุดิบจากธรรมชาติเป็นอาหาร ลดค่าใช้จ่ายและได้อาหารที่ปลอดภัย ปลอดภัยพิษ หากต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมก็สามารถเข้ามาเยี่ยมชมกิจกรรมปศุสัตว์ของโรงเรียนหนูได้ค่ะ

เด็กหญิงมารีแฉ แม่ระ ๑๖ ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิริยานุเคราะห์ฯ 4 อำเภอมางอ จังหวัดปัตตานี

เด็กหญิงสุตัจฉนา นามา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนบ้านเจาบาแน อำเภอลำดวน จังหวัดปัตตานี

ศูนย์บริการโรงเรียนผู้ด้อยพัฒนาในโรงเรียนของข้าพเจ้า

โรงเรียนบ้านเปลเป็นโรงเรียนในโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ เป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน ซึ่งทางโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลผลิตมาใช้ในการกิจกรรมอาหารกลางวัน คือ ใช้ในการประกอบอาหาร และเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และขยายผลต่อชุมชน

การเลี้ยงไก่ไข่ทางโรงเรียนเลี้ยงเพื่อนำผลผลิตที่ได้มาใช้ในการประกอบอาหารกลางวัน นักเรียนจะได้รับประทานอาหารไข่ไก่ที่สด และทำให้ภูมิใจที่เราสามารถผลิตไข่ไก่รับประทานเองได้ ลดปัญหาภาวะทุพโภชนาการช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ และนักเรียนภูมิใจที่มีรายได้ระหว่างเรียน คือ จะมีการแบ่งเงินที่ได้จากการขายไข่ส่วนหนึ่งให้กับนักเรียนรับผิดชอบ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและขยายผลต่อชุมชน ผู้ปกครองที่สนใจสามารถมาเรียนรู้จากโรงเรียนเพื่อนำไปเลี้ยงที่บ้าน มีผู้ปกครองหลายท่านสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่เป็นจำนวนมาก ซึ่งทางโรงเรียนก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ มีความสุขและความภูมิใจ ที่ได้เรียนโรงเรียนบ้านเปล ซึ่งเป็นโรงเรียนในโครงการพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ เพราะเราได้ทานไข่ไก่ที่สดที่เราได้เลี้ยงเอง และข้าพเจ้าจะมีความสุขมากโดยเฉพาะตอนเก็บไข่ แล้วนำมาใช้ในการประกอบอาหารกลางวัน และนำมาความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ เลี้ยงที่บ้านและขยายผลสู่ชุมชนที่สนใจ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง

กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ในโรงเรียน เป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้กับนักเรียน และนักเรียนได้ปฏิบัติจริง สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน คือ เลี้ยงที่บ้านและขยายผลต่อชุมชน เมื่อมีผู้ปกครองที่สนใจเข้ามาเรียนรู้จากโรงเรียนนำไปเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริม และที่สำคัญนักเรียนได้รับประทานไข่สด และลดปัญหาทุพโภชนาการของนักเรียนได้ รับประทานไข่วันละฟอง บำรุงสมอง บำรุงร่างกาย

เด็กหญิงนิพัทธ์ มะนอ อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านเปล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

เด็กหญิงวรรณภา กวทาทา อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาริสา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

ศูนย์บริการเรียนรู้ด้านปศุสัตว์ในโรงเรียนของเจ้าพ่อ

ปศุสัตว์สร้างฝัน สู่ความพอเพียง

โครงการพระราชดำรินี้โรงเรียนของฉันทดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก ๆ และเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ตามพระราชดำริขององค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงพระราชดำริให้มีโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร รวมทั้งสิ้น 8 โครงการ เช่น โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน โครงการส่งเสริมสหกรณ์ เป็นต้น โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ รวมถึงการจำหน่ายสินค้า ที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะด้านคุณภาพชีวิต และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โรงเรียนของฉันทมีกิจกรรมปศุสัตว์ เช่น กิจกรรมเลี้ยงไก่ไข่ กิจกรรมเลี้ยงไก่เนื้อ กิจกรรมเลี้ยงโค รวมไปถึงการทำปุ๋ยหมักชีวภาพโดยใช้มูลสัตว์ และในการปลูกผัก ยังสามารถนำมูลสัตว์มาใช้เป็นปุ๋ยได้ด้วย โดยมีนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมปศุสัตว์ต่างๆ ซึ่งมีคุณครูและพี่ๆ จากกรมปศุสัตว์สงขลา คอยให้คำปรึกษาและให้ความรู้ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ จะต้องมีการดำเนินงานโดยผ่านกระบวนการซื้อขายโดยกิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าของโรงเรียน และจำหน่ายต่อไปยังโครงการอาหารกลางวัน เพื่อนำผลผลิตที่ได้ขึ้นมาประกอบเป็นอาหารกลางวันให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประทานอาหารที่ปลอดภัยและมีประโยชน์ ส่งผลให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดี แข็งแรงสมบูรณ์ และพัฒนาการตามวัยที่เหมาะสม ทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้นตามลำดับ และเมื่อแต่ละกิจกรรมได้เงินจากการจำหน่ายผลผลิตก็จะนำเงินดังกล่าว มาฝากออมทรัพย์ในชื่อของแต่ละกิจกรรมไว้ที่สหกรณ์ของโรงเรียน เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนสำหรับกิจกรรมนั้นๆ เมื่อมีผลผลิตมากพอสำหรับบริโภคภายในโรงเรียนแล้ว ก็ยังสามารถนำผลผลิตจากกิจกรรมปศุสัตว์ไปจำหน่ายแก่ชุมชนและบุคคลภายนอกได้อีกด้วย หากมีผลผลิตเหลือจากการจำหน่ายแล้ว ก็จะนำผลผลิตมาแปรรูปในด้านการถนอมอาหาร เช่น การทำไข่เค็ม เป็นต้น

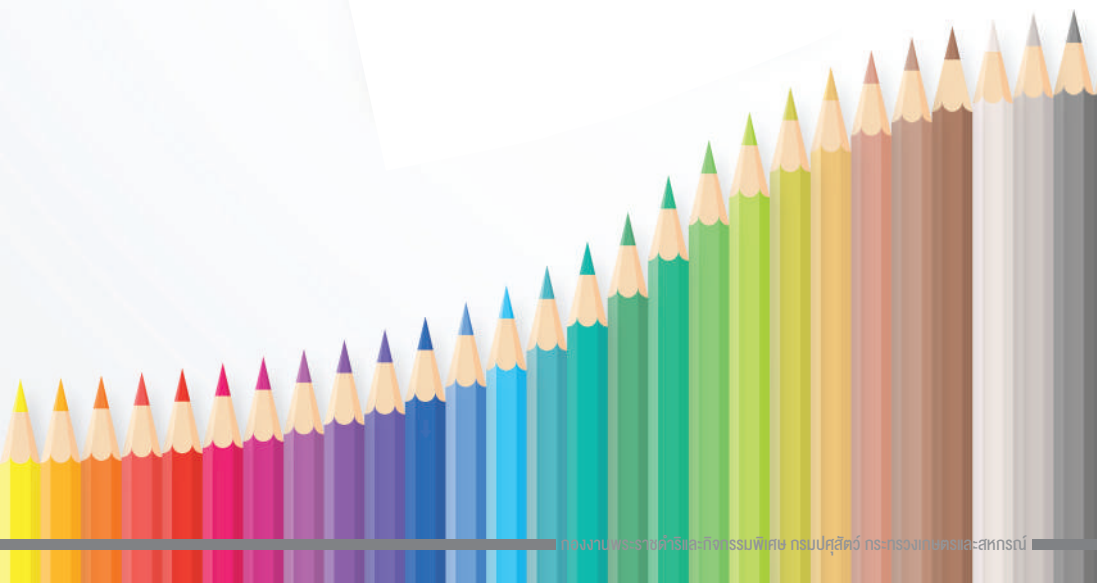
ฉันทเป็นนักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย ที่มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมปศุสัตว์ต่างๆ ในโรงเรียน และยังเป็นเจ้าหน้าที่สหกรณ์ของโรงเรียน ซึ่งทำหน้าที่ซื้อขายผลผลิตที่กิจกรรมปศุสัตว์นำมาขายให้กับสหกรณ์ รวมถึงการทำฝากออมทรัพย์ให้กับกิจกรรมปศุสัตว์เช่นกัน ฉันทจึงได้รู้ว่ากิจกรรมปศุสัตว์ในโรงเรียนของเรารวมถึงกิจกรรมอื่นๆ มีประโยชน์ต่อนักเรียนทุกคน เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมต่างๆ กลับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้ ดังบทกลอนต่อไปนี้

กิจกรรมปศุสัตว์นั้นงามเด่น	ที่มุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้
ทั้งปลูกฝังวิถีความเป็นอยู่	พัฒนาคู่สู่หนทางความพอเพียง

เด็กหญิงณัฏฐา มุสิกม อายุ 12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านบาโรย อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

เด็กชายชฟูร์ นิชะ
โรงเรียนบ้านเป็ก อำเภอมือทอง จังหวัดนราธิวาส

พืพบักั

คูนนุมนสทกรณัการเกษตรท่งประเทศไทย จักัด สาขา 4
145, 147 ถ.เลียงเมืองนนทบุรี ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี
โทร. 0 2525 4807-9, 0 2525 4853-4 โทรสาร 0 2525 4855
E-mail : ACFT@co-opthai.com www.co-opthai.com